

старейшина, наричан черибашия или коджабашия. Мъж с авторитет е само сред своята общност, но и пред турските власти.

В регистъра от 1524-1574 г. за София в махалата „Драган папурджи“ е регистриран джемаат на къптяните със седем домакинства. След махала „Поп Радослав“ е даден джемаат на къптяните на самата София. Живеят в махала „Балък пазар“ – 33 души.

Джемаатите се насяляват от смесени семейства на цигани-мюсюлмани и на цигани-християни. И едните, и другите са в много близки родствени отношения: „...в регистъра от 1523 г. от пръв поглед се вижда, че те много по-разнообразни и по-многобройни от съответните регистри на сътраналото балканско население. Именно при циганите има означения като татко, майка, син, брат, по-малък брат, братовчед, шурей, зет, свекър и просто роднина, близък. Най-много податки има за факта, че семейство при циганите е многобройно, с по-голям брой деца и те са живеели в гърцки и широки общности отколкото някои други балкански народи...“ (Стойновски 1974: 52-53).

В ония столетия християнската вяра е пуснala дълбоки корени сред това население, защото дори и исмлямизирани, част от тях запазват старите си имена. Пример за това са имената на жените в документа, които са християнски. И това не е случайно, тъй като при циганите в резултат на дългия скитнически живот за продължително време се запазва в специфичен вид матриархат - на особена почит е най-възрастната жена в рода, която пази обичаите и дава съвети (Стойновски 1974: 41).

На вдовиците, като глава на семейство, без разлика от това дали са мю-

Циганка. Дърворезба на Борис Чатз